

Γη 925

Εξ. 2015 W

Δηλ. 133
3/553

Ταυ. 10

N 780

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΝ

Κατὰ τῆς Πανώλους, περιέχον τέσσαρας Παρακλήσεις· πρώτην μὲν εἰς τὴν
κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον· δευτέραν δὲ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον κοινῶς, καὶ
εἰς τὸν ἅγιον Βησσαρίωνα, νέον ἱεράρχην, ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσσης·
τρίτην δὲ εἰς τὸν ἅγιον νέον ἱερομάρτυρα Σεραφίμ, καὶ τετάρτην
εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον· ποίημα

ΚΟΣΜΑ

Ἱερομονάχου ἁγιοταφίτου ἐκ χώρας Γάννου.

Προσετέθη εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Χαραλάμπην ποίημα Ἰωάσαφ
μοναχοῦ Ἀγιορίτου.

Ἐτυπώθη δὲ νεωστὶ δαπάνῃ καὶ ἀναλώμασι τοῦ Παναγίου Τάφου πρὸς
κοινὴν χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν πάντων τῶν Ὀρθοδόξων.

EN BIENNI, 1816

Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τυπογραφείου δὲ Χρυσεῖδ.

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ληφθεὶς
ἐκ τῶν κδ'. χαιρετιστικῶν οἰκων αὐτῆς· ποίημα Κοσμᾶ Ἱερο-
μονάχου Γανοχωρίτου, διδασκάλου τοῦ Παναγίου Τάφου.

„ Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ Κύριε εἰσακούσου, το Θεὸς κύριος, Τῇ Θεοτόκῃ,
καὶ τα λοιπὰ συνήθως· ὁ Ν'.”

Ὡς δὲ ἂ. Τὴν δειοδεύσας.

Σοὶ τῇ ὑπερμάχῳ καὶ στρατηγῷ, Κόρη ἀναγράφω, νικητήρια τῶν δεινῶν, ἐξ
ἧς ἡμᾶς ἐρύσῃ, θανάτου λοιμοῦ τε, βοῶντάς σοι τὸ, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἄγγελος ἐπέμψθη παρὰ Θεοῦ, εἰπεῖν σοι τὸ Χαῖρε τῇ παρθένῳ καὶ ἀγνῇ·
ὅθεν ἡμᾶς ρύσαι, θανάτου ὀλεθρίου, βοῶντάς σοι τὸ, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὅρων σωματούμενον τὸν Θεόν, ἐν τῇ σῇ νηδί, ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ,
ἐξέστατο κράζων, κινδύνων ρύσαι πάντας, βοῶντάς σοι τὸ, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἶδας, ὦ παρθένε, τὸ ἐπὶ σοὶ, ἄσπερον καὶ εἶπες, πῶς γεννήσεται ὅπερ
φῆς, ἀλλὰ ρύσαι πάντας, λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου, τοὺς κράζοντας ἀπαύτως τὸ,
Ἀλληλουῖα.

Ὡς δὲ γ. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γινώσκον ἄγνωστον γινῶναι, ἐπιμελῶς θέλουσα, πρὸς τὸν λειτουργοῦντα ἐδόη-
σας παμμακάρισε, ἀλλὰ λοιμοῦ φθορᾶς, καὶ τῆς πανώλεως λύσον, τοὺς Χαῖρε
σοι βοῶντας νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου, σοὶ ἐπεσκίασεν Ἀχραντε, τότε πρὸς νηδύς σου σύλ-
ληψεν ἀγεωργήτου, νῦν δὲ γενοῦ ἡμῖν, τείχος, φρουρὸς καὶ προστάτης, τοῖς θέ-
λουσι θερίξεν τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ἐχουσα θεὸν λόγον, ἐν τῇ κοιλίᾳ σου Πάναγνε, πρὸς τὴν Ἐλισάβετ ἀνέ-
δραμες προθυμότατα, σπεῦσον καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν συμφορῶν ἐξαρπάσαι, τοὺς
κράζοντας τὸ, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν εἶχεν, ὁ Ἰωσήφ βλέπων σε, ἔγγυσεν τε οὖσαν παρθένου καὶ
ἀπεφρόγαμον, ἀλλὰ σὺ δὸς ἡμῖν, ἀπαλλαγὴν τῶν κινδύνων, τοῖς ἐν πίσει μέλ-
πουσι τὸ, Ἀλληλούϊα.

„ Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων· καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.“

Ἦιδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν Ἀγγέλων ὡς ἤκουσαν, οἱ ποιμένες ἔγνωσαν σὲ κηρύσσαν, ἀλλὰ σὺ
ἡμῖν βοήθησον, Θεοτόκε νύμφη χαῖρε ἀνύμφευτε.

Οἱ ποιμένες προσέδραμον, προσκυνήσοντας σὲ κυφορήσασαν, λοιμικῆς
ἡμᾶς ἀπάλλαξον, σὺ Παρθένε ψάλλοντας Ἀλληλούϊα.

Δὶ ἀζέρος προσήλθον σοι, μάγοι κόρη σὲ προσκυνήσοντας, πάσης βλάβης
ἐλευθέρωσον, ψάλλοντάς σοι Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡςπερ τούτους διέσωσας, μάγους· Κόρη σὺ με ἐξάρπασον, ἀσθενείας τῆς
πανώλεος, ψάλλοντα ἐν πίσει, τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ἦιδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰδομεν Ἀγνή, ἐν χερσὶ σου τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ζάλης ρῦσαι ἡμᾶς
πειρασμῶν, τοὺς προσφωνοῦντάς σοι, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Σκέπη κραταῖα, σὺ ὑπάρχεις ἀντίληψες, καὶ τῆς πανώλεος ὁ ολοθρευτὴς,
τοῖς γεραίρουσιν ἐν πίσει τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ὡςπερ τοὺς σεπτοὺς, Μάγους κήρυκας ἀπέστειλας, ἐπιβουλῆς δαιμόνων
ρῦσαι ἡμᾶς, τὸ, Χαῖρε μελωδοῦντάς σοι νύμφη ἀνύμφευτε.

Οὕτω καὶ ἡμεῖς, σὲ κηρύττομεν Θεόνυμφε, ἀντιλήπτορα καὶ ὑπερασπιστὴν
τῶν ἐν ἀνάγκαις μέλποντες τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ἦιδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς ἔλαμψας ἐν Ἀγύπτῳ Δέσποινα, καὶ ἠφάνισας δαιμόνων τὸ σκότος,
οὕτω τῇ σῇ μεσιτείᾳ Παρθένε, πρὸς τὸν υἱόν σου καὶ πλάσην καὶ κύριον, ἀπέ-
λασον λοιμοῦ φθοράν, τῶν βοῶντων, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡς ἔσωσας ἐν Αἰγύπτῳ Δέσποινα, τοὺς ἐν σοὶ προσπεφυγότας ἐν πίσει,
οὕτω καὶ τῶν κινδύνων ἀρπάσαις, καὶ τῆς φθορᾶς τοῦ λοιμοῦ ἀπάλλάξαις με,
βοῶντά σοι δακρυρόρων, ψάλλοντά σοι θερμῶς, Ἀλληλούϊα.

Τῷ μέλλοντι Συμεῶν πρὸς κύριον, τῶν ἐντεῦθεν ἐκδημεῖν σὺ Παρθένε, τὸν
σὺν υἱὸν προσκεκόμενος τούτῳ, ἵνα πληρώσῃς τοῦ νόμου τα ἔθιμα, διάσωσον καὶ
νῦν ἡμᾶς, μελλωδοῦντας, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁπρεσβύτης Συμεῶν τὸν κύριον, ἐν ἀγγάλαις ὑπεδέξατο χαίρων, ἀλλὰ
καὶ σὺ Θεοτόκε παρθένε, ὑπόδεξαι εὐμενῶς σοι προσπίπτοντας, καὶ λύτρωσαι
τῶν δυσχερῶν, ψάλλοντάς σοι θερμῶς, Ἀλληλούϊα.

„ Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων· καὶ τὰ λοιπὰ· Αἰτήσεις, καὶ τὰ λοιπὰ· Προ-
„ ρασία τῶν Χριστιανῶν· καὶ τὰ λοιπὰ, συνήθως· Ἐσαγγέλιον.“

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν· καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι

Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεῖα. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνῇ ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασιλάσα σε, καὶ μασοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε, Μενούργε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

„ Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὰ λοιπά· συνήθως· ὁ Ἰερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ τὰ λοιπά.“

Ἦ. δ. ἡ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νέαν ἔδειξε χτίσιν, ὁ κτίσης τῶν πάντων ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, ἡμᾶς δὲ σὺ Παρθένε, ἐξάρπασον λοιμοῦτε καὶ σεισμοῦ καταπτώσεως, ψάλλοντάς σοι, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐνὸν τόκον ἰδόντες, ἐξενώθημεν κόσμου καὶ σοὶ προσπίπτομεν, παρθένε Θεοτόκε, ὁδήγησον τοὺς πάντας, πρὸς λιμένα σωτηρίου, τοὺς κράζοντας ἐκ πόντου τοῦ, Ἀλληλούϊα.

Ὅλος ἦν ἐν ταῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀποκεχώρισται, ἐν μήτρᾳ σου σκηνώσας, παρθένε Θεοτόκε, λοιμικῆς ἐξελοῦ ἡμᾶς, ψάλλοντάς σοι, Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλήγη τὸ μέγα πῆς σῆς συλλήψεως, ἡμεῖς δὲ

σε Παρθένε, ὄγκυραν καὶ ἐλπίδα ἔχοντές σε πιστεύομεν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν βιώντες, Ἀλληλούϊα.

Ἦ. δ. ἡ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Τοὺς ἀπίστους ἀπέδειξας Παρθένε, ὡς ἀφώνους, ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, ψάλλοντάς σοι, Χαῖρε, νύμφη τοῦ Κυρίου, ἀνύμφευτε Μαρία.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ Κοσμήτωρ, τῶν πάντων, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, ἀλλὰ πανταίῳ λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, θλίψαν καὶ νόσων, κράζοντας ἐν πίστει σοι τὸ, Ἀλληλούϊα.

Σὺ ὑπάρχεις τὸ τεῖχος τῶν παρθένων, Θεοτόκε λοιμοῦ, λιμοῦ καὶ ζάλης, τρικυμῶν, σεισμοῦ τε ἀπολύτρωσαι, ψάλλοντάς σοι, Χαῖρε, νύμφη τοῦ Κυρίου, ἀνύμφευτε Μαρία.

Τμνος ἅπας ἡτᾶται τῷ μεγέθει, καὶ τῷ πλήθει τῶν χαρίτων Παρθένε, ὧν ἐφ' ἡμᾶς ἐποίησας τοὺς δούλους σου, ψάλλοντάς ἐν πίστει, καὶ δοξολοῦντάς σοι τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ἦ. δ. ἡ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Ὀυρανοῦς.

Λαμπάδα φωτοδόχου Κόρη ἀγνή, τοῖς ἐν σκότει φανείσαν σὲ ἔγνωμεν τοὺς ὑμνητάς, σκότους ἐξωτέρου καὶ τοῦ πυρός, ἀπάλλαξον τοῦ μέλλοντος· συγχώρησον αἰτούσα παρὰ Θεοῦ, αὐτοῖς καὶ σωτηρίαν, βραβεύουσα τὸ ψάλλειν, τὸ, Χαῖρε σὺ νύμφη ἀνύμφευτε.

Τὴν χάριν τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ἐπέστη ὁ Κύριος, σὺ δὲ Ἀγνή, φόνηθι ἐν ὥρᾳ μοι βοηθὸς, ἐξόδῳ τοῦ θανάτου μου, καὶ ἐν τῇ

ἐτάσει τῇ φρεσὶ, φρικτῇ καὶ καταδίκῃ, κριτοῦ φρεστωτάτου, μέλποντί σοι τὸ Ἀλληλούϊα.

Τοὺς ψάλλοντας προθύμως σοι τὴν ψῆδὴν, καὶ προσπίπτοντας Κόρη τῇ σκέπῃ σου, καὶ τὴν σεπτὴν, θεῖαν καὶ εἰκόνα σου εὐλαβῶς, ἀσπαζομένους πρόσδεξαι, πάσης θυμηδίας καὶ τοῦ φωτός, ἀξιώσου Παρθένε, τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, μέλποντας, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Πανύμνητε παρθένε μήτηρ Θεοῦ, δεξαμένη σὺ ταύτην τὴν πρόθεσιν, τοὺς τῷ ναῷ, σοὶ προσερχομένους ρῦσαι ἡμᾶς, καταδρομῆς παντοίας τε, ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, καὶ θείας βασιλείας, ἀξιώσου λιταῖς σου, μέλποντάς σοι τὸ, Ἀλληλούϊα.

„ Ἀξιὸν ἔστιν ὡς ἀληθὺς· καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως· εἰδὲ βούλει, λέγε καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνῖα.“

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἄννα τὴν ἁγίαν, τὴν προμήτορα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀξιώθεισαν γεννηθῆαι τὴν παρθένον, τὴν μόνην Θεοτόκον καὶ παναμύμητον.

Χαίροις ὃ τὴν χάριν διπλὴν λαβών, Ἐλισσαῖε μάκαρ, ὡς ἀκόλουθός Πιλοῦ, σὺν αὐτῷ μὴ παύσῃ, πρὸς Κύριον προσβύειν, ἡμᾶς τοῦ λυτρωθῆναι λοιμοῦ καὶ θλίψεως.

Ὡςπερ τοὺς ἀθώους ἐκ τῆς τομῆς, ξίφους ἐλυτρώσω, ὅναρ ἄνακτι ἐπίταξ, οὕτω ἡμᾶς σῶσον, Νικόλαε τρισμάκαρ, πανωλεθρίας νόσου, τῇ προστασίᾳ σου.

Ἐλαβες τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, θεῖε Βητσαρίων, ἀπαλλάττειν πάντας ἡμᾶς, λοιμοῦ θανάτου, πανωλεθρίας νόσου, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ σὸν θεῖον ὄνομα.

Ὅνα ἔχομεν ἄλλον πρὸς τὸν Θεὸν, πρέσβυν λυτρωτὴν τε, ἀσθενίας τῆς λοιμικῆς, εἰμὶ σὲ τὸν Θεόν, Χριστὸν τὸν ἀθλοφόρον, Χαραλάμπην ἐν ὕμνοις πάντες τιμῶμεν.

Χαίροις τῆς Ἑλλάδος ὁ φαεινός, φωστὴρ νέος μάρτυς, Σεραφεῖμ ὁ θαυματουργός, λοιμικῆς τε νόσου, παντοίων τε κινδύνων, ἡμᾶς ταῖς σοῖς προσεσθείαις ταχέως λύτρωσον.

Χαίροις αἰχμαλώτων ὁ λυτρωτής, καὶ κινδυνεύόντων, ὁ θερμώτατος βοηθός, Γεώργιε μάκαρ, σῶσον ἡμᾶς ἀνάγκης, λοιμοῦ τῇ προστασίᾳ σου.

Χαίροις ἀθλοφόρος ὁ τοῦ Χριστοῦ, Μητᾶ μάρτυς θεῖε, τῶν βαρβάρων ὁ δυσμενής, τῶν ληστῶν διώκτης, καὶ ρύτης τῶν ἐν τούτοις, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης, σῶσον τιμῶντάς σε.

Παρθενομαρτύρων ἡ καλλὸν, Βαρβάρα ἡ θεῖα, καὶ Μαρίνα ἡ εὐκλεής, σοφὴ Ἀκατερίνα, λυτρώσατε τοὺς πόντας, λοιμοῦ πανωλεθρίου, καὶ πάσης θλίψεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ. στραταί.

„ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ· εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

„ Δόξα, καὶ νῦν, τὸ παρόν. Ἦχος πλδ.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐλπίς μου, καὶ προσάτις μου, καὶ ἀντίληψις, καὶ προσφυγήμου, καὶ καταρύγιον πέλεις Πανάχραντε ἀγνή, ὅθεν καὶ προσπίπτω πρὸς σὲ Δέσποινα, κράζων καὶ βοῶ σοι τὸ, Ἡμέρτιχα, σῶσόν με Κόρη, σῶσον παντὸς κινδύνου, πάσης ἀνάγκης λοιμοῦ καὶ θλίψεως.

„ Ὁ Ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ μνημονεύει, οὓς αὐτὸς ἐλέη· καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνος.

Πάντων προσταεῖς Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταῖᾳ σου.

χειρὶ, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ὁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνῳ καὶ θλίψεσιν, αἰ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν ῥύσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἄλλος κοινῶς εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον, καὶ εἰς τὸν ἅγιον νέον Ἱερόρχην καὶ θαυματουργὸν Βησσαρίωνα, Ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσσης.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ παρόν· ἤχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἔκτενῶς.

Ὡς Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ παμμακάριτοι, καὶ ἐτοιμότατοι πιστῶν ἀντιλήπτορες, τοὺς τῇ σκέπῃ προσφυγόντας θεῖα τῇ ὑμῶν, σώσατε ἐκ θλίψεως καὶ κινδύνων παντοίων, πάσης κακουχίας τε λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ τῶν σκανδάλων βλάβης τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς προστασίαις ὑμῶν παναγίδιμοι.

Δόξα, τὸ αὐτὸ· Καὶ νῦν, Τῇ Θεοτόκῳ ἔκτενῶς·

ὁ Ν'.

Ὡς δὲ ἁ. Τὴν γὰρ διόδεύσας.

Ἐν δεινοῖς ὑπάρχων καὶ συμφοραῖς, πρὸς ὑμᾶς προστρέχω, Ἱεράρχαι φωτεινοὶ, Νικόλαε μάκαρ, καὶ θεῖε Βησσαρίων, τῶν δυσχερῶν καὶ λοιμοῦ ἐξαρπάσαι με.

Παθὼν δεινотάτων καὶ συμφορῶν, λυτρώσασθε θεοὶ, Ἱεράρχαι οἱ τοῦ Χριστοῦ, Νικόλαε μάκαρ, καὶ θεῖε Βησσαρίων, τοὺς ἐφ' ὑμᾶς νῦν πιστῶς καταφεύγοντας.

Παντοίων κινδύνων καὶ πειρασμῶν, θεοὶ Ἱεράρχαι, ἐξαρπάσατε καὶ λοιμοῦ, Νικόλαε μάκαρ, καὶ θεῖε Βησσαρίων, τοὺς νῦν τῇ σκέπῃ ὑμῶν καταφεύγοντας.

Σωτήρα τελευτῶν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένη, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὡς δὲ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Λοιμικῶν νοσημάτων, τρικυμῶν, ζάλης τε, θεοὶ Ἱεράρχαι καὶ μέγιστοι ἀντιλήπτορες, τοὺς ἐν τῇ σκέπῃ ὑμῶν, προσπεφυγόντας ἐν πίσει, λυτρώσατε ὡς τάχος καὶ πάσης θλίψεως.

Συμφορῶν καὶ κινδύνων, παντοδαπῶν ἄγιοι, γῆς τε καὶ θαλάσσης παντοίας ἄλλης τε περιστάσεως, ὧς Βησσαρίων σοφέ, θεῖε Νικόλαε μάκαρ, πάντας ἐκλυτρώσατε τοὺς ἐκτενούντας.

Λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ τρικυμίας καὶ θλίψεως, γῆς τε καὶ θαλάσσης παντοίας ἄλλης τε περιστάσεως, ταῖς προστασίαις ὑμῶν, ὧς Ἱεράρχαι Κυρίου, θεοὶ ἀντιλήπτορες πάντας λυτρώσατε.

Προσασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθην, σὲ θεογεννήτορ Παρθένη, σύμε κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ σήρηγμα μόνῃ Πανύμνητε.

Διασώσατε ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους ὑμῶν Ἱεράρχαι, ὅτι πάντες ὑμᾶς ἐν δεινοῖς αἰεὶ προβαλλόμεθα, ὡς θεοὺς φρουροὺς ὁμοῦ καὶ προστατάς.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε.

„ Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς. Εἶτα τὸ παρόν.

Πρεσβεία Θερμῆ.

Πρεσβείαις ὑμῶν ἀπαντοῖς πρὸς τὸν Κύριον, Βησσαρίων σοφὲ, καὶ Θεῖε Νικόλαε, τῶν κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιθῶς πρὸς ὑμᾶς προσρέχοντας, καὶ λοιμοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, ὡς Θεοὶ προσάται καὶ ὑπέρμαχοι.

Ὡς δὲ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς προσάται καὶ πρόμαχοι, Θεῖε Βησσαρίων, μάκαρ Νικόλαε, τῶν κινδύνων ἐξαρκάσατε, τοὺς ὑμῶν τῇ σκέπῃ καταφεύγοντας.

Λοιμικῆς ἀπαλλάξατε, Θεῖε Βησσαρίων, μάκαρ Νικόλαε, τρικυμίας καὶ κακώσεως, τοὺς ὑμῶν ἱκέτας καὶ θαράποντας.

Ἀσθενείας πανώλεος, καὶ κινδύνου ἄλλων, καὶ περιστάσεων, ἱεράρχαι ἐξαρκάσατε, ταῖς θερμαῖς λιταῖς ἡμᾶς πρὸς Κύριον.

Οἱ ἐλπίδα καὶ ζήρυγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρουμένα.

Ὡς δὲ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Σώσατε ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, παντοίας ἀσθενείας καὶ συμφορᾶς, Νικόλαε Θεῖε καὶ Βησσαρίων μακάριε.

Σώσατε ἡμᾶς, ἐκ παντοίας περιστάσεως, προσπίπτοντας ὑμῖν οἰκτρῶς, ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτείαις ὑμῶν πανόλβιοι.

Σώσατε ἡμᾶς, ἱεράρχαι παμμακάριτοι, παντὸς κινδύνου, βλάβης καὶ συμφορᾶς, ἐπιδρομῆς τῶν βασιλέων καὶ τῆς πανώλεος.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἡ ἀκωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὡς δὲ ζ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νικόλαε, Βησσαρίων μέγιστοι, ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ Θεοφόροι, τοὺς ἐφ' ὑμᾶς νῦν προσφεύγοντας πίσει, καὶ δεομένους θερμῶς, ἐκλυτρώσασθε, πανώλεος, βλάβης καὶ φθορᾶς, τρικυμίας θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Τρισμέγιστοι ἱεράρχαι ἑνδοχοί, τῶν κινδύνων ἐξαρκάσατε τάχος, τοὺς ἐφ' ὑμᾶς καταφεύγοντας πίσει, δακρυόροσούντας καὶ κράζοντας ἅγιε, Νικόλαε σῶσον ἡμᾶς, καὶ σὺ Βησσαρίων πανθαύμαζε.

Λυτρώσατε πάσης βλάβης ἅγιοι, καὶ θανάτου λοιμοῦ καὶ κινδύνου, βαρβαρικῶν, ληστρικῶν ἐφόδων, τοὺς προσφυγόντας ἐν πίσει τῇ σκέπῃ ὑμῶν, Νικόλαε πάντας ἡμᾶς, καὶ σὺ Βησσαρίων πανεύφημοι.

Προσάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλέςατην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλου, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δεομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι με.

Διασώσατε ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους ὑμῶν ἱεράρχαι, ὅτι πάντες ὑμᾶς ἐν δεωσὶ ἀεὶ προβαλλόμεθα, ὡς Θεοὺς φρουροὺς ὁμοῦ καὶ προσάτας.

Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν λόγον ἀνερμηνεύτως.

», Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς· εἶτα τὰ παρόν.

Προσασα τῶν Χριστιανῶν.

Προσάται, βοηθοὶ καὶ Θεοὶ ἀντιλήπτορες, μεσῖται θερμοὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἀμετάτρεπτοι, Βησσαρίων ἑνδοχοὶ καὶ Θεῖε Νικόλαε, προσθάσατε ὡς συμπαθεῖς, καὶ ῥύσασθε ἡμᾶς κινδύνων, λοιμοῦτε καὶ τῶν θλίψεων, πρόθυμοι εἰς πρεσβεῖαν, ταχεῖς τε εἰς ἱκέτην, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἱεράρχαι παμμακάριτοι.

„ Προκείμενον· Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην· Εὐαγγελιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Ἐπεὶ ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὅρους κειμένη· οὐδὲ καί οὖσι λύχνον, καὶ τίθεισιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἰδῶσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἵδωτα ἐν ἡμῇ κεραίᾳ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

„ Δόξα, Ταῖς τῶν Θειοτάτων πρεσβείαις ἐλεῆμον·

„ Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁλὴν ἀποθέμενός.

Ἱεράρχαι μέγιστοι, καὶ πρὸς Θεὸν ἡμῶν πρέσβεις, Βησσαρίων ἐνδοξε, ἱερὲ Νικόλαε οἱ Θεριμότατοι· τῶν πιστῶν στήριγμα, ἱερέων δόξα, μοναζούτων ἐγκαλλώπισμα, δικαίων πρόμαχοι, καὶ τῶν πτωχεύοντων διάσωσιμα, κινδύνων ἐκλυτρώσασθε, τοῖς προσκαλουμένοις ὑμᾶς ἐν πίστει, λοιμικῆς τε νόσου, παντοίων δυσχερῶν καὶ λυπηρῶν, δαμονικῆς ἐπιθέσεως, ληστρικῆς ἐφόδου τε.

„ Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ τὰ λοιπά.

Ἦ. δ. ἡ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πολυτρόπων βασάνων, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης θλίψεως, λυτρώσατε τοὺς πάντας, Νικόλαε τρισμακάρ, Βησσαρίων τρισμέγιστε, ἵνα τιμῶμεν πικρῶς ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας λιμένα, καὶ παθῶν πολυτρόπων, καὶ νοσημάτων δεσῶν, κεκτήμεθα πλουτοῦντες, φρουροὺς καὶ ἱατῆρας, καὶ θερμούς ἀντιλήπτορας, ὑμᾶς τοὺς ἱεράρχας, Χριστὸν δοξολογοῦντες.

Ὀλετήρας πανώλους, τρικυμίας θαλάσσης, ἐπιφορῶν χαλεπῶν, κεκτήμεθα προσάτας, ὑμᾶς τοὺς ἱεράρχας, πρεσβευτὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν, Νικόλαε τρισμακάρ, καὶ θεῖε Βησσαρίων.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῃ προσιούτων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θεῇ, θεραπεύειν ἀξιώσου, ἢ τὸν σωτήρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἦ. δ. ἡ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς τρισμεγίστους τοὺς Χριστοῦ ἱεράρχας, εὐφημοῦμεν ὡς φρουροὺς καὶ προσάτας, λοιμικῆς τε νόσου φθορεῖς καὶ ὀλετήρας.

Τὸν Βησσαρίωνα καὶ Χριστοῦ ἱεράρχας, εὐφημοῦμεν Νικόλαον τὸν μέγαν, λοιμικῆς τε νόσου κινδύνων τε σωτήρας.

Τοὺς ποιμενάρχας τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, λογικῶν τε προσβάτων προσάτας, λοιμικῆς τε νόσου τιμῶμεν ἱατῆρας.

Κοσμοχαρμύσσονον Θεοτόκε παρθένε, σὺ ὑπάρχεις τὸ κλέος καὶ τὸ σῆφος, δώξον τὸ νῆφος παντῶν τῶν κινδύνων.

Ἦ δὲ ὁ Κύριος Θεοτόκου.

Ὁ μύστης τῶν ἀρρήτων, Νικόλαος ὁ θεῖος, καὶ Βησσαρίων ὁ ἑνθεος πρόμαχος, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσαθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὺ τοῦ λαοῦ ἡ νύκx, νύκxου τὴν ζάλην τῶν νοσημάτων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ σὺ Βησσαρίων πάντας τούτους ἐκλύτρωσαι.

Μέγας φρουρὸς καὶ ρύτης, πέλεις ἱεράρχα, Νικόλαε θεῖε καὶ Βησσαρίων σοφὲ, ρύσαθε πάντας κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Ἀπείρανδρε Μαρία, κεχαριτωμένη, οἱ διὰ σοῦ τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, σὺν ἰσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνομεν.

„ Ἀξίον ἔστιν ὡς ἀληθῶς· Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν.

„ Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια τῶν ἁγίων.

Ὅσπερ τοὺς ἀθώους ἐκ τῆς τομῆς, ξίφους ἐλυτρώσω, ὅναρ ἀνακτι ἐπιστὰς, οὕτως ἡμᾶς σῶσον, Νικόλαε τρισμάκαρ, πανωλεθρίας νόσου τῇ προσασίᾳ σου.

Ἐλαβες τὴν χώραν παρὰ Θεοῦ, θεῖε Βησσαρίων, ἀπαλλάττειν πάντας ἡμᾶς, λοιμικοῦ θανάτου, πανωλεθρίας νόσου, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ σὺν θεῷ ὄνομα.

„ Εἰδὲ βούλει, ζῆτει καὶ εἰς τὴν Παράκλησιν τῆς Θεοτόκου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στραταί.

Τρισάγιον· καὶ τὰ λοιπά. Εἴτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Δόξα, τὸ παρόν· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνορίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Νικολάῳ θεῷ Βησσαρίωνα· οὗτοι γὰρ ἐφάνησαν, ποταμοὶ τῶν θαυμάτων, φάλαγγα διώξαντες, λοιμικῶν νοσημάτων, τῶν ὀρθοδόξων πάντων καὶ πιστῶν, ἐορταζόντων αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

„ Ὁ ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς· καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

„ Εἴτα τὸ παρόν. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πάντων οἱ προσάται καὶ θερμοί, πρίσθεις πρὸς Θεὸν καὶ μεσῖται, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶν, μέγιστε Νικόλαε, καὶ Βησσαρίων σοφὲ, ἐκ κινδύνων λυτρώσαθε, ὑμῶν τοὺς οἰκέτας, νόσου ὀλεθρίας τε καὶ τῶν βαρβάρων ὁρμῆς, ζάλης, τραχυμίας καὶ σάλου, γῆς τε καὶ θαλάσσης καὶ πάσης, ἄλλης περιστάσεως καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἄλλος εἰς τὸν ἅγιον νέον ἱερομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν Σεραφεῖμ. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὰ λοιπά, τὸ παρόν. Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς.

Ἱερομάρτυρι τῷ νέῳ προσπέσωμεν, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν αὐτοῦ ἀσπαζόμενοι, ἀπὸ καρδίας κράζωμεν ἐκ πόθου πρὸς αὐτόν, μάρτυς συμπθέσατε Σεραφεῖμ ἀθλοφόρε, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης καὶ φθορᾶς, τοὺς ἐπὶ σοὶ νῦν ἐν πίστει προσφεύγοντας.

„ Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς.

Ὁ. Ἦ.

Ἡ δὲ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πολλοὺς βυθιζόμενος ἐν δεινοῖς, πρὸς σὲ ἀναπέμπω, ἐκ καρδίας τὸν σε-
ναγμὸν, ἐξάρπασον τάχει Σεραφεὶμ θεῖε μάρτυς, λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου, καὶ
πάσης θλίψεως.

Ὅκ ἔχω γὰρ ἄλλον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν λυτρωτὴν τε, ἀσθενείας τῆς
λοιμικῆς, πανώλεος βλάβης, παντοίων τε κινδύνων, ὦ Σεραφεὶμ τρισμακάρισε.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι ἐπὶ σοί, Σεραφεὶμ τρισμακάρι, ἐξάρπασαι με τῶν δει-
νῶν, πανώλεος βλάβης, παντοίας κακουχίας, ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτεῖαις σου.

Κλένω σὺν τῷ γόνати καὶ ψυχῇ, πρὸς σὲ Θεοτόκε, λυτρωθῆναι με τοῦ
λοιμοῦ, ἔχων πρὸς σὲ πρέσβυν, Χριστοῦ τὸν ἀθλοφόρον, τὸν Σεραφεὶμ καὶ τρισμα-
ρίστον!

Ἡ δὲ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὁμωνύμως ἐκλήθης, ἀγγελικὸν ὄνομα, πρόφθασον ὀξέως, καὶ τάχος με
ἐλευθέρωσον, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν, καὶ τῆς πανώλεος βλάβης, ταῖς πρὸς
Θεὸν πρεσβείαις καὶ μεσιτεῖαις σου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, ἐμπυρικὰ σόματα, ὡς ἀποτεφρώσας τῆς Ἄγαρ τὰ
μηχανήματα, ἀλλ' ἀπατέφρωτον, λοιμοῦ φθορὰν καὶ πανώλους, Σεραφεὶμ τρι-
μέγιστε τῇ προστασίᾳ σου.

Συνωνύμως ἐκλήθης, σεραφικὸν ὄνομα, φέρων τὸν Θεὸν ἐπὶ ὤμων σου βα-
σαζόμενον, ἀλλ' ἐξελθὺ ἡμᾶς, τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας, τοὺς ἐπικαλουμένους
σου τὸ θεῖον ὄνομα.

Λοιμικῶν νοσημάτων, παντοδαπῶν Ἀχραντε, πάσης ἄλλης βλάβης, κινδύ-

νων καὶ τῆς πανώλεος, τοῦ Σεραφεὶμ ταῖς λιταῖς, πάντας ἡμᾶς Θεοτόκε, πάν-
των τούτων λύτρωσαι Κόρη Θεόνημπε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες σὲ ἐν δει-
νοῖς αἰεὶ προβαλλόμεθα, ὡς πρέσβυν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωτήρα.

Ἐπίδρασον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε.

„ Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς. Ἐῖτα τὸ παρόν.

Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβείαις ταῖς σοῖς ἀπαύσις πρὸς τὸν Κύριον, πανώλους δεινῆς, κινδύνου τε
καὶ θλίψεων, ἐκ παντοίων λύτρωσαι τοὺς πιστοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, καὶ τῶν
παγίδων ρῦσαι τοῦ ἐχθροῦ, πολιάθλε Σεραφεὶμ πανθαύμασε.

Ἡ δὲ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰεράρχην ἰσάγγελον, ὁμολογητὴν τε Χριστὸς ἀνέδειξε, καὶ πανώλους ἐτοι-
μότατον ἰατῆρα, Σεραφεὶμ θεαπέσιε.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, ἐν κινδύνοις ὄντα με σὺ ἐξάρπασον, καὶ πανώλους
ἐλευθέρωσον, Σεραφεὶμ λιταῖς σου πρὸς τὸν Κύριον.

Τῆς Ἑλλάδος ὁ πρόεδρος, νέος μάρτυς θεῖος καὶ ἐτοιμότατος, ἰατὴρ
καὶ ρύτης ἄριστος, τῆς πανώλους καὶ τῶν περιστάσεων.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ ἐν ἀσθενείᾳ με κατακείμενον, Θεοτόκε σὺ
ἀπάλλαξον, Σεραφεὶμ τοῦ θεοῦ καὶ τρισμακάρος,

Ὡς δὲ ἔ. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥύσῃν καὶ θερμόν, ἱατῆρα τῆς πανώλεως, ἀνεδείξε σε Χριστὸς ὁ Θεός, διὰ τὸ αἷμά σου, ὃ δι' αὐτὸν ἐξέχεας.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πανώλους καὶ τῶν θλίψεων, δακρυρρόουντας ἐπὶ σοὶ οἰκτρῶς, σαῖς ἱκεσίαις, τρισμάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Προσπίπτω σοὶ θρηνῶν, ταῖς σοῖς πρὸς Κύριον δεήσεσι, ῥυσθῆναι πάσης ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, καὶ τῆς πανώλους μάρτυς πολυάθλε.

Πανύμνητε ἀγνή, ταῖς πρεσβείαις τοῦ σεπτοῦ ἀθλητοῦ, λύτρωσαί με κινδύνων καὶ συμφορῶν, καὶ τῆς πανώλεως Κόρη θεόνημψε.

Ὡς δὲ ἔ. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Θανάτῳ ἑαυτὸν ἐκδέδωκας, καὶ θανάτου λοιμοῦ ἀπαλλάττεις, τοὺς ἐπὶ σοὶ κράζοντας δακρυρρόως, καὶ ἐκδοῶντας τὸ, Πρόφθασον, ἄγιε, καὶ σῶσον ἡμᾶς τῶν λυπηρῶν, καὶ πανώλεως βλάβης ἀπάλλαξον.

Πρόφθασον, ἐξελοῦ τῶν θλίψεων, καὶ πανώλους ὀλεθρίας παμμάκαρ, τοῦ ἐπὶ σοὶ πεφηνότος ἐν πίσει, καὶ ἱκετεύοντας, κράζοντας, ἄγιε, βοήθητον, Σεραφεϊμῶν, ταῖς πρὸς Θεὸν θερμαῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐπάκουσον τῶν βοῶντων ἄγιε, καὶ κραζόντων δακρυρρόως ἐν πίσει, ὅτι πρὸς σὲ τὰς ἐλπίδας ἐκθέτες, μετὰ Θεοῦ οὐκ ἔχομεν ἄλλον συλλήπτορα, ὑπέρμαχον καὶ βοηθόν, τῆς πανώλους καὶ πάσης τῆς θλίψεως.

Πανύμνητε Θεοτόκε δέσποινα, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία καὶ φύλαξ, ταῖς προσευχαῖς Σεραφεῖμ σου τοῦ Θεοῦ, καὶ νέου ὀπλίτου ἱερομάρτυρος, ἐπικούσου ἡμῶν γοργῶς, λοιμικῆς ἀπάλλαξον τάχιστα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, καὶ ἐκ πανώλους καὶ παθῶν τοὺς σοὶ καταφεύγοντας, ὡς ἔνθεος πρὸς Χριστὸν ἡμῶν πρέσβυς.

Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν λόγον ἀνερμηνεύτως.

„ Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεύς. Ἔπειτα τὸ παρόν.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν.

Ὡς μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν ἀκροθήνιον, ὁ Χριστὸς σε τοῖς στεφάνοις μεγάλως κατέσπεψε, μεγαλύνων ταῖς θαύμασιν ἀπείροις ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ὡς χάριν παρὰ τοῦ Κυρίου σου δεξάμενος, ἡμᾶς τοὺς πιστῶς σοὶ προστρέχοντας, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἀπάλλαξον τῆς πανώλους, καὶ συμφορῶν καὶ δυσχερῶν, ἱερὲ Σεραφεῖμ Θεοπέσιε.

„ Προκείμενον. Θανμασὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

„ Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐῖπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἄγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου Ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν σοφίαν καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντιπεῖν, ἢ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γυνέων, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

„ Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις ἐλεῆμον.

„ Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁλην ἀποθέμενοι.

Σεραφεῖμ τρισμέγιστε, ἱερουργε τοῦ Κυρίου, αἱμά σου τὸ τίμιον, ὅπερ σὺ ἐξέχεας ὑπὲρ πίψεως, τῷ Χριστῷ προσέφερες ὑπὲρ ὀικετῶν σου, τῶν ἐν νόσοις καὶ κακώσεσι δεινῆς πανώλεως, περιστατουμένων ἀθρόως τε, αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον, ὅπως ἀπάλλαξῃ τῶν θλίψεων, τοὺς προσερχομένους, τῇ σκέπῃ σου ἐν πίσει ἐκ ψυχῆς, καὶ προσκυνῶντας τὴν θεῖαν σου, εἰκόνα πανεύφημε.

„Ὁ ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ τὰ λοιπά.

Ἦτις δὲ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δυσυχούντων προσάτης, πέλεις καὶ ὑπέρμαχος τῶν πεποιθότων εἰς σέ, τὸ αἱμά σου ἐκχέας, ὑπὲρ τῆς εὐσεθείας, Σεραφεῖμ τρισμακάρισε, λύτρωσαι τοὺς πάντας, πανώλους ὀλεθρίας.

Ἐκχέας σου τὸ αἷμα, ὑπὲρ πίψεως μάρτυς ὢ ἱερὲ, καὶ ἔλαβες τὴν χάριν, σοεῖν καὶ ἐκδιώκειν, λοιμικὴν τὴν ἀσθενείαν, τῶν προσερχόντων πιστῶς, τῇ σκέπῃ σου τῇ θεῖα.

Ἐπὲρ Χριστοῦ προθύμως, σὺ τὸ αἱμά σου μάρτυς θεῖς ἐξέχεας, δέδωκε δέ σοι χάριν, Χριστὸς τοῦ ἀπελαύνειν, λοιμικὴν τὴν πανώλεθρον, τῶν θαυρυρρόουτων ἐπὶ σοι καὶ πεποιθότων.

Σωτηρία ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, λιταῖς δέ σου τοῦ θεοῦ, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοφόρου, εὐμενῶς καταπρόνουν, τὴν καθ' ἡμῶν ὀργὴν Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ υἱοῦ σου.

Ἦτις δὲ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τὴν σὴν ἀντίληψιν, μὴ παρίδῃς Σεραφεῖμ ἀθλοφόρε, δάωξον λιταῖς σου πανώλεθρίαν νόσον.

Ταῖς πρὸς Θεοῦ σου ἀκαταπαύστοις προσεθείαις, λοιμικὴν ἀποβάλλεις τὴν νόσον, πάντων τῶν τιμῶντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὀδυρομένων τὸν ὀδυρμὸν μὴ παρίδῃς, ἀλλά' σπεῦσον καὶ σῶσον τρισμακάρ-λοιμικῆς τε νόσου, ἡμᾶς καὶ τῶν κινδύνων.

Κεκαρωμένους λοιμικῇ ἀσθενείᾳ, σῶσον σὺ παρθένε Θεοτόκε, προσεθείαις σου τοῦ θεοῦ, Σεραφεῖμ τοῦ ἀθλοφόρου.

Ἦτις δὲ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὁλη ψυχῇ καὶ γνώμῃ, πρὸς σέ ἐπελπίζω, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ λοιμικῶν νοσημάτων θρομακάρισε.

Συγκέρασον ἐλέω, ὀργὴν τὴν τοῦ Θεοῦ μου, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας ταῖς προσασίαις σου.

Μακρόθυμος ὑπάρχει, μάκαρ, ὁ Θεὸς μου, ἀλλά λιταῖς σου καὶ νῦν αὐτὸν καταπράυνον, τοῦ μὴ ἐκτρέψαι ἀθλίως ἐμὲ τὸν ἄθλιον.

Ἀνύμψυτε παρθένε, σῶσον τοὺς ἀθλίους, ἡμᾶς λιταῖς τοῦ σεπτοῦ ἀθλή-
του, Σεραφεῖμ τῆς πανώλους καὶ περιβάσεως.

„Ἀξίον ἔστιν ὡς ἀληθῶς. Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν.

„Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Πάντες σοι προσπίπτομεν τῷ Θεῷ, οἱ ἐν ἁμαρτίαις, ἀσθενείας τῆς λοιμικῆς, Σεραφεῖμ τοῦ θεοῦ προσεθείαις ἐλεῆμον, λιταῖς τῆς Θεοτόκου, ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Χαίροις τῆς Ἑλλάδος ὁ φαινὸς, φωστὴρ νέος μάρτυς, Σεραφεῖμ ὁ θαυματουργός, λοιμικῆς τε νόσου, παντοίων τε κινδύνων, ἡμᾶς ταῖς σαῖς προσεθείαις ταχέως λύτρωσον.

„Βιδέ βούλει, ζήτει και ἄλλα εἰς τὴν Παρακλήσω τῆς Θεοτόκου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί.

„Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Ἐῖτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

„Δόξα, τὸ παρὸν τοῦ ἁγίου· ἤχος δ'.

Καὶ τρώπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας ἐπέδασεν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

„Ὁ ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ τὰ λοιπά· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνος· ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πάντων προσατεύεις ἀθλητὰ, τῶν προσερχομένων ἐν πίσει, σκέπη τῇ θείᾳ τη σῇ, καὶ ἐν κατανύξει σε ἰκετευόντων ἀεὶ, Σεραφεῖμ ὃ τρισμέγιστε, ὀπλέτα Κυρίου, παῦσον τὴν πανώλεθρον καὶ τοῦ λοιμοῦ τὴν φθορὰν, ῥῦσαι καὶ κινδύνων σοὺς δούλους, πάσης ἄλλης βλάβης τε μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου παρακλήσεσι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαμου, εἰς σέ ἀνατίθιμι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἄλλος εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα καὶ θαυματουργόν Γεώργιον.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Μετά τὸν Ἐυλογητὸν, καὶ τὰ λοιπά, τὸ παρὸν· ἤχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενωῶς.

Τῷ σὺν τεμένει τῷ σεπτῷ νῦν προσρέχουμεν, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ προσπίπτομεν, ἐν κατανύξει κράζομεν δακρύνοντες πρὸς σέ, ἅγιε Γεώργιε, αἰχμαλώτων ὁ ῥύσης, πρόφθασον καὶ λύτρωσον, ἐκ παντοίων κινδύνων, τοὺς προσκυνούντας πίσθ' ἐκ ψυχῆς, τὴν σεβασμίαν καὶ θείαν εἰκόνα σου.

„Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενωῶς.

ὁ Ν'.

Ἦ.δ. ἁ'. Ἐγγὺν διοδεύσας.

Πολλαῖς συνεχόμενος συμφοραῖς, πρὸς σε καταφεύγω, λυτρωθῆναι με πειρασμῶν, ἐφόδου ληστῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ τῆς πανώλους, Γεώργιε μέγιστε.

Παθῶν ταραττόμενος προσβολαῖς, πρὸς σε νῦν προσρέχω, ὡς προσάτην καὶ βοηθόν, λύτρωσάι με τούτων, Γεώργιε τρισμάκαρ, τῇ πρὸς Θεὸν θερμῇ μεσιτείᾳ σου.

Σωτήρα σὲ ἔχομεν τῶν δεινῶν, Γεώργιε μάκαρ, ἀσθενείας τῆς λοιμικῆς, κινδύνων ληστῶν τε καὶ βαρβάρων, ἐπιδρομῆς τε καὶ πάσης κακώσεως.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἦ.δ. ἡ γ'. Οὐρανιας ἀψίδος.

Λοιμικῶν νοσημάτων, καὶ συμφορῶν κύμασι, ἔχομέν σε ῥύσιν καὶ μέγιστον ἀντιλήπτορα, καὶ ταῖς βαρβάρων ἱρμαῖς, ἀλλὰ λιταῖς σου ταῖς θείαις, πάντων τούτων λύτρωσαι μάρτυς Γεώργιε.

Σὺ προσάτης ὑπάρχεις, τῶν δυσυχούντων Γεώργιε, καὶ κινδυνεύοντων ὑπέρμαχος καὶ ἀντίληψις, καὶ τῆς πανώλους ὄξυς, ὀλοθρευτῆς καὶ δικῆς, λησῶν τε ἀντίμαχος Θεομακόνει.

Λησρικῆς τε ἐφόδου, καὶ τῶν δεινῶν ἄγιοι, καὶ τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας ὁ ἐτοιμώτατος, ῥύτης καὶ πρόμαχος, ὁ βοηθὸς καὶ προσάτης, πάσης ἄλλης θλίψεως, μάρτυς Γεώργιε.

Χαλεπαῖς ἀρώσταις, καὶ νεεροῖς πάθειν, ἐξεταζομένη Παρθένε σὺ μοι βοήθησον, τῶν λαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες σε ἐν δεινοῖς αἰεὶ προβαλλόμεθα, ὡς πρέσβην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωτήρα.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε.

„Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα τὸ παρὸν.

Πρεσβεῖα Θερμῆ.

Πρεσβεῖα Θερμῆ τησὶ πρὸς τὸν Κύριον, πανώλους ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς ἐπὶ σοὶ προσφεύγοντας, ἐπιδρομῆς τε βαρβάρων ἄγιοι, καὶ τῶν παγίδων ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ, παντὸς κινδύνου τε Γεώργιε μέγιστε.

Ὡς δὲ δ'. Ἐισακήκοα Κύριε.

Τοῖς προσρέχουσιν ἄγιοι, σκέπη σου τῇ θείᾳ γενοῦ ἀντίληψις, καὶ πανώλους προθυμώτατος, ἱατὴρ τρισμέγιστε Γεώργιε.

Τῶν βαρβάρων τὴν ἐφοδὸν, δώξον λιταῖς σου ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν, καὶ πανώλους ἐλευθέρωσον, καὶ κινδύνων μάκαρ τοὺς τιμῶντάς σε.

Σὺ ἐφάνης ἀντίληψις, ἄλλων τε πολλῶν καὶ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου, καὶ κινδύνων ἡλευθέρωσας, λησρικῶν ἐφόδου καὶ πανώλους.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρώσταις κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπόροιστε.

Ὡς δὲ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, βαρβαρικῆς ἐφόδου καὶ συμφορᾶς, καὶ λοιμικῶν νοσημάτων μάκαρ Γεώργιε.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνομβρίας καὶ λιμοῦ συμφορᾶς, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης τε μάκαρ Γεώργιε.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πεποθότας ἡμᾶς ἄγιοι, ἐκ τῶν κινδύνων καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ τῆς πανώλους μάρτυς μάκαρ Γεώργιε.

Ἰασαι ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν υἱεὶάν τῇ πρεσβεῖᾳ σου παράσχου μοι.

Ὡς δὲ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Θανάτου τοῦ λοιμικοῦ ἀπάλλαξον, τοὺς εἰς σέ προσπεφυγότας ἐν πίσει, δακρυρρόουντας καὶ κλίνοντας γόνυ, καὶ ἐκδύνοντας τὸ, Πρόφθασον ἄγιοι, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἐπιδρομῆς, τῶν βαρβάρων παμμάκαρ Γεώργιε.

Ἐξάρπασον συμφορῶν μακόνει, καὶ δεινῆς πανωλεθρίας καὶ ζάλης, τρικυμιῶν, ἀσραπῶν καὶ χαλάξης, καὶ πάσης ἡμᾶς δεινῆς περιστάσεως, ἀκρίδος τε καὶ τοῦ λιμοῦ, ταῖς πρὸς Θεὸν θερμαῖς ἱκεσίαις σου.

Ὡς ἔσωσας νεανίαν ἄγιοι, τῆς δεινῆς ἀιχμαλωσίας τὸ πάλαι, αὐτῷ καμῖ

νῦν ἐκλύτρωσαι μάκαρ, τῇ πρὸς Θεὸν θερμῇ μεσιτείᾳ σου, πανώλεος βλάβης καὶ φθορᾶς, συμφορῶν καὶ κινδύνων Γεώργιε.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἢ Θεὸν καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ὀνάσῃσόν.

Δύσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, καὶ ἐκ πανώλους καὶ παθῶν τοὺς σοι καταφεύγοντας, ὡς ἔνθεος πρὸς Χριστὸν ἡμῶν πρέσβυς.

Ἀχραντε ἢ διὰ λόγου τοῦ λόγου ἀνερμηνεύτως.

„ Καὶ μνημνεύει ὁ ἱερεὺς. Ἐῖτα τὸ παρόν.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν.

Προσασία καὶ σκέπη φρουρὸς καὶ ὑπέρμαχος, ὑπάρχεις ἡ μὲν τοῖς ἐν πίσει σοι προστρέχουσι, μὴ παρίδῃς ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου τὰς φωνὰς, ἀλλὰ προφθάσον ὡς συμπαθὴς, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀνάγκης κινδύνων τε καὶ θλίψεων, δαίμονος τῶν παγίδων, βαρβάρων ἐπιδρομῆς τε, καὶ πανώλεος βλάβης καὶ φθορᾶς, πρὸς λίαν Γεώργιε μέγιστε.

„ Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

„ Εὐαγγέλιον, ζῆτει εἰς τὴν Παράκλησιν τοῦ ὁγίου Σεραφεῖμ.

„ Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις ἐλεῇ μου.

„ Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Ἀθλοφόρε μέγιστε, καὶ τοῦ Κυρίου ὀπλίτα, μάρτυς συμπαθίζατε, ἀθλητὰ Γεώργιε καὶ ἀήττητε, τῶν πιστῶν καύχημα, ὁ φρουρὸς καὶ φύλαξ, μὴ παρίδῃς

τοὺς ἱκέτας σου, ἀλλὰ σὺ πρόφθασον, καὶ ἐκ τῶν κινδύνων ἐξάρπασον, πανώλους ἀσθενείας τε, καὶ βαρβυρικῆς ἐπιθέσεως, πάντων δυσχερῶν τε, δαιμόνων ἐπηρείας καὶ ἐχθρῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς Κύριον, καὶ ταῖς παρακλήσεσιν. Ὁ ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός· καὶ τὰ λοιπά.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ κινδύνων παντοίων καὶ νοσημάτων φθορᾶς, ἐξάρπασόν με τάχος, θερμαῖς ταῖς ἱκεσίαις πρὸς Θεὸν καὶ δεήσεσι, ταῖς σαῖς μεγαλομάρτυς Γεώργιε τρισμάκαρ.

Ψυχικῶν νοσημάτων, καὶ τοῦ σώματος τάχος με σὺ ἀπάλλαξον, Γεώργιε τρισμάκαρ, ἐπιβουλῆς παντοίας δαιμόνων καὶ δεινῆς περιστάσεως, καὶ τῆς αἰχμηλώσεως καὶ πάσης κακουχίας.

Σρατιῶτα ὀπλίτα, ἀθλοφόρε γενναῖε μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, πρόφθασον ἐν κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, καὶ λύτρωσαι λιταῖς σου ἡμᾶς τοὺς σὺς οἰκέτας.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθεν προσ-
ιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν σωτῆρα Χριστὸν ἡμῶν ἀποτεκοῦσα.

ᾠδὴ η'. Τὸν βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ὀρεῖσά σε τοῦ Χριστοῦ σρατιώτην, ἱκετεύω τοῦ ῥυθῆναί με πάσης βλάβης λοιμικῆς τε καὶ νόσου ὀλεθρίας.

Τὸν τροπαιοῦχόν σε τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρον, ἱκετεύω Γεώργιε τρισμάκαρ, λύτρωσαί με τάχος ἐπιβουλῆς δαιμόνων.

Τὸν γεωργόν σε τῆς εὐσεθείας ὀπλίτην, ἱκετεύω τὸν θερμόν καὶ προσάτην
ἵνα με λητρώσῃς πανωλεθρίας νόσου.

Κεκοσμημένον σὺ ἀνεδείχθης Παρθένε, τῶν χορίτων τοῦ πνεύματος δοχεῖον,
ὅθεν λύτρωσαί με λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου.

Ἦ: δὴ 9'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ὅλος ἐγὼ προσπίπτω, σκέπη σου τῇ θείᾳ, τοῦ λυτρωθῆναι παμμάκαρ με
νόσου δεινῆς, ἐπιδρομῆς τῶν βαρβάρων καὶ περισύσεως.

Σωτήρα καὶ προσάτην, σὲ ἐπικαλοῦμαι, ἵνα προφθάσῃς ἐν τάχει καὶ ἐκλυ-
τρώσῃς με, τῆς τῶν δαιμόνων ἀπάτης φρενοδλαθείας τε.

Μακάριόν σε τέλος, ἐδέξατο τρισμάκαρ, μεγαλομάρτυς θεῖε Χριστοῦ Γεώρ-
γιε, ὅθεν ἡμᾶς πάντας πάσης λύτρωσαι θλίψεως.

Ἀνύμφευτε παρθένε, Μήτηρ Θεοτόκε, λοιμοῦ φθορᾶς καὶ θλίψεως μὲ
ἀπάλλαξον, λιταῖς Γεωργίου τοῦ θεοῦ μεγαλομάρτυρος.

„ Ἀξίον ἔσω ὡς ἀληθῶς.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν.

„ Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου.

Χαίροις αἰχμαλώτων ὁ λυτρωτὴς, καὶ κινδυνεύοντων ὁ θερμότατος βοή-
θος, Γεώργιε μάκαρ σῶσον ἡμᾶς ἀνάγκης, λοιμοῦ πανωλεθρίου, τῇ προσασίᾳ σου.

Χαίροις τῶν μαρτύρων ἡ καλλονή, καὶ τοῦ διαβόλου ὁ ἀντίμαχος καὶ
ἐχθρὸς, Γεώργιε μάκαρ ρῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμοῦ τοῦ ὀξυτάτου, καὶ πά-
σης θλίψεως.

Πρόφθασον καὶ λύτρωσον ἀθλητὰ, Γεώργιε μάκαρ, τῆς βαρβάρων ἐπιδρο-
μῆς, λοιμοῦ πανωλεθρίου, παντὸς ἄλλου κινδύνου, ταῖς πρὸς Θεὸν λιταῖς σου καὶ
παρακλήσεσι.

Λύτρωσαι τοὺς δούλους σου ἀθλητὰ, ληστρικῆς ἐφόδου, καὶ βαρβάρων
ἐπιδρομῆς, λοιμικῆς τε νόσου, παντοίων δυσχερῶν τε, Γεώργιε τρισμάκαρ, τῇ
προσασίᾳ σου.

„ Εἰδὲ βούλει, ζήτει καὶ εἰς τὴν Παράκλησιν τῆς Θεοτόκου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στραταί.

„ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά· Εἴτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Δόξα, τό παρόν τοῦ ἁγίου· ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὴς, ἀσθε-
νούντων ἱατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ νῦν·

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα
σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ ἱερεύς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ τὰ λοιπά· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Πάντων ἀθλοφόρε ὁ φρουρὸς, καὶ καταφυγὴ σὺ ὑπάρχεις, τῶν προσφυγόν-
των εἰς σέ, ἅγιε Γεώργιε μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, τῇ
σῇ προσασίᾳ, λύτρωσαί τοὺς δούλους σου καὶ λοιμικῆς τῆς φθορᾶς, πάσης περι-
στάσεως ἄλλης, τοὺς ἀσπαζομένους ἐν πίστει, τὴν σεπτὴν καὶ θεῖαν σου ἐμφέρεαν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδαμου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με
ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἄλλος προσετίθη εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα καὶ θαυματουργόν Χαράλαμ-
προν. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

„ Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ παρόντα· ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς.

Τῷ ἀθλοφόρῳ Χαράλαμπει προσέλωμεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ αὐτοῦ προσκυ-
νήσωμεν, ἀπὸ καρδίας κρούοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, μάρτυς συμπαθέστατε καὶ φι-
λεῦσπλαγχνε πάτερ, πάσης περιστάσεως καὶ κινδύνων παντοίων, τοὺς σοὺς οἰκέτας
λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς τῷ ναῷ σου ἀεὶ προσεδρεύοντας.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σαρῶ.

Ὁ ἐναθλήσας ἀνδρικῶς πρὸς ἀγῶνας, καὶ μαρτυρίου ἐνδυσάμενος σέφος,
ἱερομάρτυς ἐνδοξε Χαράλαμπες, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, λοιμικῆς ἀσθενείας,
πάσης τε κακώσεως, συμφορῶν καὶ κινδύνων, τοὺς μετὰ πόθου ἅγιε τὸ σὸν,
προσκαλουμένους θαυμάσιον ὄνομα.

Καὶ νῦν.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν.

Ὁ Ν.

Ὡς δ' ἂν. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐπάρχων ἐν πλήθει τῶν συμφορῶν, λοιμοῦ τοῦ πανώλους, καὶ κινδύνων
παντοδαπῶν, πρὸς σὲ μετὰ πίψεως κραυγάζω, ἵνα ῥύσθῃ σαῖς πρεσβείαις Χαρά-
λαμπες.

Ναυὶς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ναὸς θεὸς ὥφθης, καὶ πηγὴ σὺ θαυμα-
τουργός, διώκτης πανώλους ἐλεηρίου, καὶ συμφορῶν δυσχερῶν τε Χαράλαμπες.

Ὡς φύτης καὶ μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ἔχων παρρησίαν, σαῖς πρεσβείαις ῥύσαι
ἡμᾶς, πανώλους δεινῆς τε καὶ κινδύνων, καὶ συμφορῶν δυσχερῶν τε Χαράλαμπες.

Τὴν μόνην ἀπειρανδρον καὶ ἀγνήν, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, καθικέτευσον
ἱερὲ, πανώλεος βλάβης ἵνα ῥύσῃ, καὶ συμφορῶν δυσχερῶν τε Χαράλαμπες.

Ὡς δ' ἂν γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Χαλεπῶν νοσημάτων, καὶ συμφορῶν κύμασιν, ἐκ τῆς ἀμαρτίας δικαίως πάν-
τες πεπτώκαμεν, ἀλλὰ καὶ εἰς πανώλη δεινὴν, θερμαῖς σου πρεσβείαις, πάντων τού-
των λύτρωσαι, θεε Χαράλαμπες.

Ἀσθενούντων ἐτοίμη, ἐκ λοιμικῆς ἱασίς, καὶ κινδυνεύοντων ταχεῖα ὥφθης
ἀντίληψις, καὶ λυπούμενων χαρὰ, ὅθεν ἡμᾶς σαῖς πρεσβείαις, πάντων τούτων
λύτρωσαι, θεε Χαράλαμπες.

Ἀρρώστιας παντοίας, ἐπιβουλῆς δαίμονος, θλίψεως καὶ λύμης, δεινῆς πα-
νώλους καὶ μάστιγος, ἐπιφορῶν χαλεπῶν, πάντας ἡμᾶς σαῖς πρεσβείαις, πάντων
τούτων λύτρωσαι, θεε Χαράλαμπες.

Ὁλεθρίου πανώλους, καὶ τῶν δεινῶν Πάναγνε, πάσης ἄλλης βλάβης, κιν-
δύνων καὶ περιστάσεων, ταῖς Χαράλαμπος λιταῖς, πάντας ἡμᾶς σαῖς πρεσβείαις,
πάντων τούτων λύτρωσαι κόρη Θεοῦμπε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες σε ἐν δει-
νοῖς ἀεὶ προβαλλόμεθα, ὡς πρέσβυν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωτήρα.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμένειᾳ πανύμνητε Θεοτόκε.

„ Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς.

Ἔπειτα τὸ παρόν.

Πρεσβεῖα θερμή.

Πρεσβεῖαις ταῖς σαῖς, ἀπαύσις πρὸς τὸν Κύριον, πανώλους δεινῆς, κινδύνων τε

καὶ θλιφένων, ἐκ πανώλους λύτρωσαι, τοὺς πιστῶς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, καὶ τῶν παγίδων ῥῦσαι τοῦ ἐχθροῦ πολυάθλη μέγιστε Χαράλαμπες.

Ὡιδὴ δ'. Ἐισακήκοα Κύριε.

Λειτουργόν σε ἰσάγγελον, ὁμολογητὴν τε Χριστὸς ἀνέδειξε, καὶ πανώλους ἀρρώγῳ τάτον ἱατῆρα, μέγιστε Χαράλαμπες.

Ἀσθενούντα με ἴασαι, ἐν κινδύνοις ὄντα με σὺ ἐξάρπασον, καὶ πανώλους ἐλευθέρωσον, σαῖς πρεσβείαις μέγιστε Χαράλαμπες.

Μεγαλύνων ὁ Κύριος, σὲ ἐν κόσμῳ ἅπαντι χάριν δέδωκε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰ νοσήματα, καὶ πανώλη μέγιστε Χαράλαμπες.

Ἰατῆρα σὲ ἔγνωμεν, τῆς δεινῆς πανώλους καὶ περιστάσεως, προσασίας τῆς Θεοπαιδός, καὶ λιταῖς πρὸς Κύριον Χαράλαμπες.

Ὡιδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦκουσι πρὸς σὲ, ἐκ περάτων κόσμου ἅπαντες, οἱ ἐν πανώλει ὄντες καὶ συμφοραῖς, οὓς ἰκεταῖς σαῖς ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπες.

Τάγμασι συνόν, τῶν ἁγίων πάντων ἅγιε, ἐντυγχάνων ἀμέσως σὺ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν κινδύνων με ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὅλος συμφοραῖς, καὶ κινδύνοις καὶ κακώσεσιν, αὐτὸς ὑπάρχω καὶ πᾶσιν ἄλλοις δεινοῖς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὡσπερ φοβερά, ἡ πανώλης ἡμᾶς Δέσποινα, τρόμῳ πολλῷ συνέχει καὶ ἐκφοβεῖ, ἀλλὰ λιταῖς Χαράλαμπους ῥῦσαι Πανάμωμε.

Ὡιδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ναμάτοῖς σου, θαψιλοῖς θεράπευσον, τῆς δεινῆς πανωλεθρίας τὴν λύμην, καὶ τῶν πολλῶν συμφορῶν καὶ κινδύνων, τρικυμῶν γάρ με ζάλη κατέλαβε, καὶ δέομαι ταῖς σαῖς λιταῖς, καταπράυνον ταύτην Χαράλαμπες.

Χαρίτωσον τὴν ψυχὴν μου ἅγιε, καὶ τὸ ὄμμα τοῦ νοῦς καὶ καρδίαν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν Χριστοῦ θελημάτων, τῇ σῇ πρεσβείᾳ παμμάκαρ ὁδήγησον, καὶ δέομαι λοιμοῦ φθορᾶν, καταπράυνον μάρτυς Χαράλαμπες.

Ἀκένωτον θησαυρόν σε ἔγνωμεν, καὶ πηγὴν τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ, ὅτε ἐν σοὶ ἐξεχύθη ἡ χάρις, τοῦ θεραπεύειν τὴν νόσον πανώλους, καὶ δέομαι ταῖς σαῖς λιταῖς, καταπράυνον ταύτην Χαράλαμπες.

Ἀνύμφευτε, Θεοτόκε, δέσποινα, τῶν δεινῶν καὶ συμφορῶν τῆς πανώλους, ταῖς Χαράλαμπους θερμαῖς ἰκεταῖς, πανωλεθρίαν αὐτῆς διασκεδάσον, καὶ δέομαι δεινὴν φθορᾶν, καταπράυνον ταύτης Πανύμνητε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου ἀθλοφόρε, καὶ ἐκ πανώλους καὶ παθῶν τοὺς σοὶ καταφεύγοντας, ὡς ἔνθεος πρὸς Χριστὸν ἡμῶν πρέσβυς.

Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν λόγον ἀνερμηνεύτως.

„ Καὶ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς.

Ἔτα τὸ παρόν.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν.

Ὡς μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν ἀκροθίνιον, ἐν διπλοῖς τοῖς εσφάνοις Χριστὸς σε κατέσπε, μεγαλύνων τοῖς θαύμασιν ἀπείροις ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ὡς χάριν παρὰ τοῦ Κυρίου σου δεξάμενος, ἡμῖν τοῖς πιστῶς σοὶ προστρέχουσι, δώρησαι τὴν εἰρήνην, βοήθησον ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν δειναῖς περιφοραῖς, ἱερώτατε Χαράλαμπες.

„ Προκείμενον. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

„ Εὐαγγέλιον, Ζήτει εἰς τὴν Παράκλησιν τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ.

„ Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβεσίαις.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεσίαις.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μέγιστε Χαράλαμπε, ἱερουργε τοῦ Κυρίου, αἷμά σου τὸ τίμιον, ὅπερ σὺ ἐξέχεας ὑπὲρ πίστεως, τῷ Χριστῷ προσέφερες ὑπὲρ οἰκετῶν σου, τῶν ἐν νόσοις καὶ κακώσεσι, δεινῆς πανώλεος, περιστατουμένων ἀθρόως τε, αὐτὸν ἐκδυσωπούμενος, ὅπως ἀπαλλάξῃ τῶν θλίψεων, καὶ τῆς σωζομένων μερίδος ἀξιώσῃ καὶ χαρᾶς, ἐνθα εὐφραίνονται δίκαιοι, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν.

„ Ὁ ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπά.

Ὡδὴ ζ'. Ὁι ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ῥυσθῆναι ἀοράτων, ὁρατῶν τε ἐχθίστων τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, παμμάκαρ ἐκδυσώπει Χριστὸν, καὶ ἐκ κινδύνου, καὶ φθορᾶς τῆς πανώλεος, ταῖς σαῖς ἱερομάρτυς Χαράλαμπε πρεσβεσίαις.

Ἰδρώσι σου γενναίους κατεδάλου τοὺς λάτρας τοὺς τῶν εἰδώλων δεινοὺς, Χριστὸς δέ σοι τὴν χάριν, θαυμάτων ἐδεδώκει, ἱατρεύειν νοσήματα, ταῖς σαῖς ἱερομάρτυς Χαράλαμπε πρεσβεσίαις.

Τὰ πλήθη ὀρθοδόξων, συνεχόμενα θλίψει ἐκ τῆς πανώλεος δεινῆς, πρὸς σὲ μετ' εὐλαθείας, καὶ πόθου ἐκδιδόμεν, ἵνα ῥύσῃ κακώσεως, ταῖς σαῖς ἱερομάρτυς Χαράλαμπε πρεσβεσίαις.

Σωθῆναι τῶν κινδύνων, συμφορῶν πανταχόθεν καὶ ἐκ πανώλεος δεινῆς,

ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας, Χριστὸν σὺν τῇ τεκούσῃ εὐμενῶς ἐκδυσώπησον, ταῖς σαῖς ἱερομάρτυς Χαράλαμπε πρεσβεσίαις.

Ὡδὴ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ὁ τῶν θαυμάτων παρὰ Κυρίου τὴν χάριν εὐληπῶς πᾶσαν νόσον καὶ λύμην, δίδωσον εὐχαῖς σου, Χαράλαμπε τρισμάκαρ.

Βάλλει σοὺς δούλους ἐ πονηρὸς ἐν ποικίλαις, ἀσθενείαις δειναῖς, ἀλλὰ ταύτας, δίδωσον εὐχαῖς σου, Χαράλαμπε τρισμάκαρ.

Ῥοῦν τῆς νόσου καὶ πανωλέθρου πανώλους, συμφορᾶς καὶ δεινᾶς περιστάσεις, δίδωσον εὐχαῖς σου, Χαράλαμπε τρισμάκαρ.

Ἀπασαν βλάβην, ἐκ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ δεινὴν συμφορὰν τῆς πανώλεος, δίδωσον λιταῖς σου, Μαρία Θεοτόκε.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

ὑπὸ παντοίων νόσων, τοὺς κατεχομένους, καὶ εὐλαβῶς προσελθόντας τέμνει τῷ σῶ, ταῖς σαῖς λιταῖς πάντας ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπε.

Τῆς πανωλέθρου λύμης, πάσης ἀσθενείας, ἐπιθυλῆς ψυχοφθόρου ἐχθρῶν πονηρῶν, ταῖς σαῖς λιταῖς πάντας ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπε.

Ὁ πάντας διασώζων, σὲ προσκαλουμένους, καὶ νῦν ἡμᾶς συμπτωμάτων καὶ πάσης ἄλλης φθορᾶς, ταῖς σαῖς πάντας ῥῦσαι μάρτυς Χαράλαμπε.

Φθορᾶς τῆς κατωδύνου, τοὺς πιστοὺς σου δούλους, δεινῆς πανώλεος ταῖς Χαράλαμπε εὐχαῖς, καὶ σαῖς λιταῖς πάντας ῥῦσαι Κόρη πανάμωμε.

„ Ἀξιὸν ἐστιν ὡς ἀληθῶς.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν.

„ Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια τοῦ ἁγίου.

Ὡς Νεελῶα ρεῖθρα, οὕτω τὰ σὰ πλῆθη τῶν θαυμάτων, τοὺς προσρέχοντας
εὐλαδῶς θεῖον σου τεμένει, ποτίζουσιν ἀφθόνως, εὐόμενος τὰς νόσους πάντων
Χαράλαμπες.

Πάντες οἱ ποθοῦντες ἐκ λοιμικῆς, καὶ ἀπὸ κινδύνων, λυτρωθῆναι καὶ συμ-
φορῶν, κράζωμεν ἐκ πόθου, τὸν θεῖον Χαράλαμπην, ληψόμενοι πλουσίως πάντων
ἀνάρρυσαν.

Ῥῦσαι τοὺς προσρέχοντας ἐπὶ σὲ, καὶ σοῦ τὴν εἰκόνα, προσκυνῶντας παν-
ευλαδῶς, πάσης καταδίκης, Χαράλαμπες τρισμάκαρ, καὶ θείας βασιλείας τυχεῖν
ἀξίωσον.

Ὅχι ἔχομεν ἄλλον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν λυτρωτὴν τε, ἀσθενείας τῆς
λοιμικῆς, εἰμὴ σὲ τὸν θεῖον, Χριστοῦ τὸν ἀθλοφόρου, Χαράλαμπην ἐν ὕμνοις
πάντες τιμῶμεν.

Φύλαττε καὶ σκέπε ταῖς σαῖς λιταῖς, Χαράλαμπες μάρτυς, ὡς τὴν χάριν ταύτην
λαβὼν, ἡμᾶς ἐκ παντοίας, νόσου πανωλεθρίας, καὶ λοιμικοῦ θανάτου πάντας ἐξάρπασον.

„ Καὶ ἄλλων ἀγίων, ὅσα βούλη, ζήτει εἰς τὴν Παράκλησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἔπειτα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου.

„ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

„ Δόξα, τὸ παρὸν τοῦ ἁγίου. Ἦχος δ΄.

Ὡς σῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκου-
μένης σφε, ἐδέχθης Χαράλαμπες, ἑλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου,
ἑλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτόμαναν μάκαρ, διὸ ἐν παρόρσεια Χριστοῦ, πρέσβευε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα
σε δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

„ Ὁ ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὰ λοιπά. Καὶ Ἀπόλυσις.

„ Εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προσταεῖς ἀθλητὰ τῶν ἀσπαζομένων ἐν πίσει, εἰκόνα θεῖαν τὴν
σὴν, καὶ ἐν κατανύξει σε ἱκετευόντων ἀεὶ, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, λιταῖς σου
ταῖς θεαῖς, παῦσον τὸ κλυδόνιον τὸ καθ' ἡμῶν τῶν δεινῶν, ῥῦσαι καὶ γέννης
σοὺς δούλους, καὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμους παῖδον δεόμεθα.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθμι, Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με
ἀπὸ τῆν σκέπην σου.

„ Τῷ συντελεσῇ δόξα Θεῷ καὶ χάρις.